

Bedre vilkår for brugere og handicaphjælpere

BPA

Som formand for Spastikerforeningen Østjyllandskredsen, har jeg som mangeårig bruger af den nuværende hjælperordning, gjort mig nogle betragtninger omkring det at være arbejdsgiver. På baggrund af den nye BPA (**B**orgerstyret **P**ersonlig **A**ssistance), som træder i kraft pr. 1. jan. 2009, har et par stykker af os i bestyrelsen, som begge er brugere, besluttet at skrive dette her indlæg. BPA afløser §96-ordningen (Hjælper Ordningen)

Med den nye ordning vil der komme flere nye målgrupper, fordi man som bruger kan lette sin arbejdsbyrde ved at overdrage ansvaret for administration og ansættelse/afskedigelse af medarbejdere til en tredjepart. Det kan eksempelvis være et privat firma, en nærtstående privatperson eller en borgerstyret forening. De nye brugere kan være udviklingshæmmede eller psykisk syge.

En anden ny og vigtig ting er, at kravet om et højt aktivitetsniveau falder bort fra 2009. Det vil sige, at har man brug for praktisk hjælp, er det nok til at få tildelt en BPA. Det er fra 1. januar 2009 ikke længere nødvendigt også at være meget udadvendt i sine aktiviteter.

Jeg, som formand, oplever, at kommunerne lige nu prøver at *stramme* hjælperordningen i forhold til kravet om et højt aktivitetsniveau. Det synes jeg, er meget påfaldende set i lyset af, at kravet bortfalder ved årsskiftet.

Skal kommunen håndtere konflikter?

Jeg synes ikke, at vejlednings- og rådgivningspligten, i mit tilfælde, fra Århus Kommunes side vedrørende eksempelvis afskedigelse af personale, er grundig nok. Der mangles virkelig et sted, hvor man kan søge uvildig rådgivning.

Kommunen vil ikke påtage sig arbejdsgiveransvar

Man må også stille et stort spørgsmål ved, hvad der menes med at være arbejdsgiver i vores tilfælde. Vi varetager arbejdslederfunktioner såsom at ansætte og afskedige personale og lede og fordele arbejdet, mens det økonomiske ansvar ligger på kommunernes skuldre. I Århus Kommune bruger vi kommunens SE nummer, når vi laver arbejdsrapporter, ergo må det være Århus Kommune, der er arbejdsgiver. Også selvom Århus Kommune mener at det er os brugere, der er arbejdsgivere.

Denne uklarhed har i mange år gjort det umuligt at indgå overenskomst på området, hvilket har betydning for bl.a. rekrutteringen af hjælpere. I starten var det mest studerende og unge, der arbejdede midlertidigt som handicaphjælpere for at samle point og penge til studier. I dag er der mange, der har det som deres fuldtidsbeskæftigelse, ikke så meget pga. lønnen som på grund af arbejdstiderne. Eksempelvis kan man nøjes med syv 24-timers vagter om måneden for at få en fuld månedsløn. Det er de mange fridage mellem vagterne, der er attraktive.

Fremtidsperspektivet

Det vil selvsagt blive nemmere at rekruttere nye hjælpere, hvis der bliver en højere løn til hjælperne. Der mangles også en overenskomst på området. F.eks. har kommunerne flere steder i landet ikke løn under sygdom eller barsel til hjælperne. Selvfølgelig skal man ved en overenskomsts indgåelse sikre at den nuværende fleksibilitet i form af 16- og 24-timers vagter opretholdes. Ved en dannelse af en overenskomst er det vigtigt at der også er brugere med i et udvalg, f.eks. en handicaporganisation, som kan være med til at give et reelt billede af dagligdagen, og de gode aktiver, som eksisterer i den nuværende ordnings form. Der bør også kigges nærmere på

pensionsordningen.

Det er vigtigt for Hjælperordningens overlevelse på længere sigt, at man får gjort noget ved løn, overenskomst og rettigheder for både brugere og hjælpere nu. Det er velfærdsminister Karen Jespersen der er ansvarlig minister på området, og det vil klæde hende, at hun mere aktivt trådte ind i sagen, da kommunerne og fagforeningerne igennem mange år efterhånden, ikke selv har været i stand til at få bragt orden på sagerne.

Formand for Spastikerforeningen i Østjyllandskredsen
Peder Stausholm
Jernaldervænget 25
8220 Brabrand